

POPESCU, IULIU

n. 1871, Jucu de Jos, jud. Cluj

d. 1959, Turda, jud. Cluj

S-a născut în familia preotului greco-catolic Vasile Popescu (paroh, ajuns protopop, în Jucu de Jos) și al Iustinei (n. Barițiu). A fost absolvent al Liceului Piarist din Cluj și apoi al Facultății de Drept a Universității din aceeași localitate. Își va finaliza studiile superioare cu susținerea examenului pentru titlul de doctor la Universitatea din Budapesta (21 decembrie 1895). Tot în capitala maghiară își va obține și diploma de avocat.

S-a stabilit în anul 1898 în Turda, unde își deschide birou de avocatură. Aici se implică în activitățile culturale, economice și politice din comitatul Turda-Arieș. El ține o serie de conferințe în localitățile comitatului în cadrul evenimentelor organizate de Despărțământul Turda al Astei sau de *casina română*, fiind un susținător al efortului de manifestare a conștiinței naționale în ținut. În anul 1911, cu ocazia grandioaselor manifestări prilejuite de serbările Astei organizate la Blaj, și-a achitat taxa de membru pe viață al *Asociațiunii*. A fost acționar și membru în conducerea Băncii Arieșanadin Turda.

Dr. Iuliu Popescu s-a dovedit un foarte bun avocat, apreciat deopotrivă de români, dar și de autorități. Astfel, până la evenimentele din toamna anului 1918 a fost desemnat pentru o perioadă procuror delegat. Datorită prestigiului său a fost câțiva ani președinte al secției comitatului Turda a Uniunii Avocaților din Ungaria.

Poziția sa în societatea românească turdeană îl impune ca un lider firesc în contextul evenimentelor de la finalul lunii octombrie 1918. Ca urmare, el a luat inițiativa organizării noilor structuri românești de putere, fiindu-i încredințată conducerea Consiliului Național Român și a Gărzii Naționale din comitatul Turda-Arieș (5 noiembrie). El i-a avut ca principali colaboratori pe avocații dr. Valer Moldovan și dr. George Popescu (fratele său), iar pentru conducerea Gărzilor Naționale pe căpitanul dr. Mihail Moldovan.

În 30 noiembrie 1918, este desemnat în numele comitetului de conducere al CNR din comitatul Turda-Arieș delegat la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. S-a aflat în fruntea unei foarte numeroase delegații de români, care și-a însoțit reprezentanții la marea sărbătoare. Alături de el s-a aflat și fratele său, avocatul George Popescu, care a fost ales în circumscripția Câmpeni.

După Unire răspunde afirmativ invitației de a intra în magistratură, existând un deficit de cadre. Își pune, astfel, în slujba României Mari toată experiența sa. Este numit consilier la Curtea de Apel din Cluj, mai apoi la Înalta Curte de Casație și Justiție din București. La începutul anului 1930 este numit la Curtea superioară Administrativă din București, unde activează până în anul 1935, când este pensionat pentru limită de vârstă.

La final de carieră se întoarce în Turda.